

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: M.S.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Mojmírem Přívarou, advokátem, se sídlem Kamenická 1, Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2016, čj. DSH/15596/15,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobou došlou soudu dne 16. 2. 2016 žalobce brojil proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 22. 1. 2016, čj. DSH/15596/15 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“).

Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2016, čj. DSH/15596/15, Krajský úřad Plzeňského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 4. 11. 2015, čj. MMP/270050/15, kterým se zamítají námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a kterým se provedené záznamy potvrzují.

II. Žaloba

Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a částečně nepřezkoumatelné. Žalovaný se nevypořádal s argumenty žalobce, které uvedl v odvolání, resp. v námitkách proti provedenímu zápisu.

1) Žalobce považuje rozhodnutí za nezákonné v té části, ve které je uvedeno, že námitky proti záznamu bodů nebyly podány v souladu se zákonem a žalobce pozbyl řidičské oprávnění dne 23. 9. 2015. Žalobce podal řádné námitky, o nichž bylo hmotněprávně rozhodováno, a bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí jako výsledek řádného přezkumného řízení u správního orgánu. Je zřejmé, že podání včasných námitek proti provedení záznamu má odkladný účinek jak na povinnost odevzdat řidičský průkaz, tak na pozbytí řidičského oprávnění, a to právě až do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2011, čj. 8 As 23/2010-89. Je jednoznačné, že žalobce podal námitky proti tomu záznamu bodů, kterým bylo dosaženo 12 bodů, tedy v souladu s ustanovením § 123f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce uvedl, že namítal zápis záznamu 7 bodů, která nebyly uvedeny v rozhodnutí o přestupku. Z logiky věci je zřejmé, že pokud se o udělení těchto bodů dozvěděl při oznámení o dosažení 12 bodů a poté brojil proti záznamu těchto bodů, má to vliv na dosažení 12 bodů, neboť bez takového záznamu by k dosažení 12 bodů nedošlo.

2) Žalobce v žalobě opakuje argumentaci, kterou uvedl v námitkách v řízení před správním orgánem: „Podle výpisu z bodového hodnocení žalobce ze dne 31. 8. 2015 provedeným Magistrátem města Plzně, Odbor registru vozidel a řidičů, mu bylo dne 5. 11. 2014 přidáno 7 bodů, a to na základě rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, č. j. 2/OD-PŘEST/775/14-MJ ze dne 4. 11. 2015. V textu uvedeného rozhodnutí není přidání bodů uvedeno (ani v části odůvodnění a poučení). Přidání bodů je v tomto případě sankce. Ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., (dále jen „přestupkový zákon“) taxativně vyjmenovává druhy sankcí. Přidání bodů je třeba podřadit pod napomenutí, podle písm. a). Účelem napomenutí je prevence a upozornění, že při opakovaném chování dojde k trestu. Účel bodového hodnocení je stejný, snaží se odradit od chování upozorněním, že může nastat trest ztráty řidičského oprávnění. Je zcela neoprávněné, aby orgán veřejné moci uložil sankci a neuvedl ji v rozhodnutí. Podle § 73 odst. 2, zákona č. 500/2004 Sb. je rozhodnutí závazné, přičemž pokud je rozhodnutí závazné a pravomocné, nelze jej měnit. Přidání další sankce, kterou orgán veřejné moci ani nevydá v novém rozhodnutí, porušuje zásadu ne bis in idem (ne dvakrát o tomtéž), dále porušuje zásadu písemnosti (15 § správního řádu) a zásady týkající se poučení (§ 4 odst. 2). Taktéž nebyly body (7 bodů ze dne 5. 11. 2014) odečteny po uplynutí trestu zákazu činnosti. Z důvodu porušení těchto zásad je přidání bodů příslušným obecním úřadem obce neplatné.“

3) Napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalovaný nerespektuje zejména judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího správního soudu, žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-69. Judikatura považuje záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu za trest, a to ve smyslu ustanovení čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a dle čl. 7 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Záznam 7 bodů dle rozhodnutí Městského úřadu v Nýřanech ze dne 4. 11. 2014, čj. 2/OD-

PŘEST/775/14-MJ, je nepřipustným dvojím trestáním. Tímto rozhodnutím byl totiž mimo jiné uložen žalobci zákaz řízení po dobu 7 měsíců. Tím, že dosáhl žalobce 12 bodů, v souladu s ustanovením § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění, a to na dobu 1 roku. Z uvedeného je zřejmé, že záznamem 7 bodů byly porušeny ústavní zásady pro trestání (zejména zákaz ne bis in idem). Je totiž zřejmé, že pokud by uvedený záznam bodů proveden nebyl, nikdy by k těmto následkům (pozbytí řidičského oprávnění) nedošlo. Jinak řečeno, pokud by byl trest pozbytí řidičského oprávnění trestem za mnohost přestupků za určité období, bylo by nutné i v souladu s předloženou judikaturou takový vedlejší trest akceptovat. Ovšem o takový případ v této věci nejde. Odvolatel byl za přestupek potrestán zákazem řízení a zde znovu v důsledku záznamu 7 bodů pozbyde řidičské oprávnění.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaný se k žalobě vyjádřil přípisem ze dne 18. 3. 2016. Žalovaný konstatuje, že žalobce v žalobě uvádí shodné skutečnosti, jako v odvolání. Žalovaný proto odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí.

K žalobnímu bodu, který se týká zaznamenání 7 bodů, kdy na tento záznam odvolatel nahlíží jako na dvojitý trest, jelikož byl již rozhodnutím Městského úřadu Nýřany ze dne 4. 11. 2015 potrestán sankcí pokuty a zákazu řízení motorových vozidel odvolací správní orgán uvádí, že k dvojitému trestu v tomto případě nedošlo. Žalobci byla rozhodnutím Městského úřadu Nýřany stanovena sankce pokuty a zákazu řízení motorových vozidel, a to za porušení ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Žalobce uvádí, že přidání bodů je třeba podřadit pod sankci napomenutí, k čemuž musí žalovaný poznamenat, že taková sankce v tomto případě (v případě tohoto přestupku) udělena nebyla a naprosto by se vylučovala se sankcí zákazu činnosti, kdy tyto dvě sankce nemohou být uděleny společně. Na základě výše uvedeného rozhodnutí Městského úřadu Nýřany bylo zaznamenáno do bodového hodnocení řidiče 7 bodů, a to dle Přílohy k zákonu o silničním provozu. Přidělení bodů do bodového hodnocení řidiče není druhem sankce podle přestupkového zákona, ale je přímo stanoveno zákonem o silničním provozu. V ustanovení § 123a, je uvedeno, že bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Bodové hodnocení je tedy jistým obrazem chování řidiče v provozu na pozemních komunikacích, kdy je v konečné fázi (při dosažení 12-ti trestných bodů) potrestán právě za opakované páčání přestupků v provozu na pozemních komunikacích. K tomuto došlo právě v případě žalobce, kdy řidičské oprávnění pozbyl z důvodu opakovaného páčání přestupků v provozu na pozemních komunikacích, kdy kromě výše uvedeného přestupku ze dne 22. 3. 2014, kdy řídil vozidlo po požití alkoholického nápoje, spáchal v roce 2015 další dva přestupky spočívající v překročení rychlosti, kterými dosáhl hranice 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče a kterým mohl svojí kázní v silničním provozu předejít, čímž by zároveň předešel dosažení hranice 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče a rovněž důsledkům, které z této skutečnosti vyplývají, kterými je odnětí řidičského oprávnění.

K citovaným judikátům žalovaný uvádí, že obsah těchto judikátů nesouvisí s případem žalobce. Důvod uvedený v žalobě týkající se porušení ústavní zásady pro trestání (ne bis in

idem) byl uveden v citované judikatuře pouze jako poznámka stěžovatele, které soud nepřisvědčil. K celé věci závěrem žalovaný uvádí, že údaje namítaného přestupku uvedené v pravomocném rozhodnutí byly porovnány s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a s údaji uvedenými v evidenci, kdy bylo zjištěno, že tyto údaje spolu ve vzájemné souvislosti korespondují. Rovněž bylo zjištěno, že toto rozhodnutí obsahuje všechny údaje, které jsou potřebné k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Správní orgány zabývající se věcí zaznamenávání bodů zásadně neposuzují zákonnost takového rozhodnutí, jelikož vydaná rozhodnutí se považují za platná a zákonná, a to až do doby, kdy je příslušný správní orgán prohlásí za nezákonné a zruší je.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

Žalobce při jednání dne 31. 5. 2017 odkázal na text žaloby. Dále krátce poukázal na nejdůležitější žalobní body: žalobce považuje napadené rozhodnutí za částečně nepřezkoumatelné, namítá porušení zákazu dvojího trestání a neuvedení informace o záznamu 7 bodů v rozhodnutí Městského úřadu Nýřany ze dne 4. 11. 2015.

Žalovaný uvedl, že rozhodnutí Městského úřadu Nýřany ze dne 4. 11. 2015 považuje za způsobilý podklad k záznamu bodů, přičemž podrobnější výklad k této otázce obsahuje odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále v této souvislosti poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek ze dne 22. 2. 2017, čj. 6 As 303/2016-37, a rozsudek ze dne 13. 12. 2016, čj. 6 As 163/2016-39, podle nichž nemusí být záznam bodů uveden ve výroku rozhodnutí o přestupku. Systém zaznamenávání bodů je samostatně upraven v zákonu o silničním provozu, nejedná se o sankci ve smyslu § 77 zákona o přestupcích, záznam bodů je sankcí sui generis, která není ukládána rozhodnutím o přestupku.

Dále žalovaný upozornil na změnu praxe při určení data pozbytí řidičského oprávnění. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, čj. 6 As 294/2014-40, je třeba za provedený záznam, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, považovat každý ze záznamů, kterými bylo v součtu dosaženo 12 bodů. Včasné podání námitek proti kterémukoliv z těchto záznamů má za následek přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 tohoto zákona. Žalovaný přiznává, že je v napadeném rozhodnutí uveden nesprávný den pozbytí řidičského oprávnění, tuto vadu však nehodnotí jako důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí soudem. Napadené rozhodnutí je rozhodnutím o námitkách žalobce proti záznamu bodů, výrokem napadeného rozhodnutí nebyl určen den pozbytí řidičského oprávnění. Žalovaný uvádí, že pokud byla žalobci ke dni 23. 9. 2015 v kartě řidiče evidována blokáce řidičského oprávnění, mohl se proti této skutečnosti bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.

V. Posouzení věci krajským soudem

1) Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

Žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí částečně nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nevypořádal s argumenty žalobce uvedenými v odvolání, resp. v námitkách. Žalobce tuto námitku blíže nekonkretizuje.

Soud konstatuje, že argumentace žalobce v námitkách a v odvolání proti rozhodnutí o námitkách se částečně překrývá. Některé argumenty žalobce jsou podrobněji vypořádány pouze v rozhodnutí prvního stupně. Vzhledem k tomu, že odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto a rozhodnutí prvního stupně potvrzeno, je třeba pro účely soudního přezkumu považovat obě rozhodnutí správních orgánů za jeden celek. Správní orgány se dostatečným způsobem vypořádaly se všemi argumenty žalobce. Tento žalobní bod tedy soud neshledal důvodným.

2) Přerušení běhu lhůt pro odnětí řidičského oprávnění v důsledku uplatnění námitek

Žalobce namítá, že v napadeném rozhodnutí je špatně uvedeno, že námitky nebyly podány v souladu se zákonem a žalobce pozbyl řidičské oprávnění ke dni 23. 9. 2015.

Námitky žalobce nesměřovaly proti poslednímu provedenému záznamu bodů, přesto však v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu mělo jejich podání za následek přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

„...je třeba při včasné podání námitek proti záznamu, který má dotčená osoba skutečně v úmyslu napadnout, zachovat účinky § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Nemá žádný smysl nutit ji napadat také záznam, který sama považuje za správný, a to pouze pro to, že jde o poslední ze záznamů, kterými bylo dosaženo 12 bodů. Lze tedy uzavřít, že „provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů“, je ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu každý ze záznamů, kterými bylo v součtu dosaženo 12 bodů. Včasné podání námitek proti kterémukoliv z těchto záznamů má za následek přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, čj. 6 As 294/2014-40.)

Soud v tomto bodě souhlasí s žalobcem, že k pozbytí řidičského oprávnění mělo dojít až ke dni nabytí právní moci napadeného rozhodnutí. Chybně uvedené datum pozbytí řidičského oprávnění v odůvodnění napadeného rozhodnutí však není vadou, která by měla vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí, neboť výrok rozhodnutí se o tuto skutečnost neopírá.

Záznam údaje o blokaci řidičského oprávnění v kartě řidiče je úkonem akcesorické povahy a neprovádí jej žalovaný, ale obecní úřad obce s rozšířenou působností. Obrana proti tomuto úkonu by byla možná prostřednictvím včasné podané žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.

Soud se ztotožnil s právním hodnocením žalobce, namítaná vada však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí a není tedy důvodem pro jeho zrušení soudem.

3) Neodečtení bodů po uplynutí trestu zákazu

Žalobce namítá, že mu po uplynutí trestu zákazu činnosti nebylo odečteno 7 bodů za přestupek ze dne 22. 3. 2014.

Zákon nespojuje vykonání trestu zákazu činnosti s odečtením bodů. Odečítání bodů po určitém časovém úseku upravuje § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu. K odečtení bodů dochází za podmínky, že po určitou dobu řidiči nebyla pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Minimální doba, kterou zákon vyžaduje, je 12 měsíců, přičemž tato doba neběží po dobu výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel (§ 123e odst. 3).

Rozhodnutí o přestupku ze dne 22. 3. 2014 nabylo právní moci dne 5. 11. 2014, k tomuto datu byly žalobci zaznamenány body (7 bodů). Následně byly žalobci zaznamenány body dne 10. 7. 2015 (3 body) a 27. 8. 2015 (2 body) za přestupky řešené v blokovém řízení. Je tedy zřejmé, žalobce nesplnil podmínky vyžadované zákonem v ustanovení § 123e odst. 1.

4) Porušení zásady ne bis in idem

Žalobce namítá, že záznamem bodů a následnou ztrátou řidičského oprávnění dochází v jeho případě k dvojímu trestání, neboť za přestupek ze dne 22. 3. 2014 byl sankcionován pokutou a zákazem činnosti po dobu 7 měsíců.

Přestože vnímání záznamu bodů bylo judikaturou posunuto blíže k sankci, není možné ho podřadit pod některé písmeno uzavřeného výčtu sankcí v § 11 přestupkového zákona. Pozbytí řidičského oprávnění jako následek dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení je důsledkem spáchání několika přestupků určité intenzity v určitém čase, nevztahuje se tedy pouze k jednomu protiprávnímu jednání. Blokační řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů nedochází k porušení zásady ne bis in idem.

Soud v této souvislosti odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55 (publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS), Nejvyšší správní soud se k problematice bodového hodnocení řidičů vyjádřil takto: „Rozšířený senát v této souvislosti podotýká, že zde nedochází k porušení zásady *non bis in idem* zakotvené v čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě. Cílem tohoto ustanovení je zabránit zahájení dalšího „trestního řízení“ o téže skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto (rozsudek ESLP ze dne 20. července 2004, Nikitin proti Rusku, č. stížnosti 50178/99, bod 35; rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 10. února 2009, Sergey Zolotukhin proti Rusku, č. stížnosti 14939/03, bod 107). O další „trest“ se nejedná v případě, že mezi řízeními existuje „dostatečně úzké spojení“ a sankce uložená v navazujícím řízení je přímým a předvídatelným důsledkem původního odsouzení (rozsudek ESLP ze dne 21. září 2006, Maszni proti Rumunsku, č. stížnosti 59892/00, bod 68; rozhodnutí ESLP o nepřijatelnosti ze dne 13. prosince 2005, Nilsson proti Švédsku, č. stížnosti 73661/01). Tak je tomu i v případě bodového systému, a to jak ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku nebo trestného činu a udělením bodů, tak i ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů. K první uvedené rovině zásady *non bis in idem* rozšířený senát uvádí, že záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, popř. trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení. Ostatně i podle rozsudku ESLP ve věci Malige proti Francii je záznam bodů podobný vedlejšímu trestu (bod 39). Pokud jde o druhý rozměr zásady *non bis in idem*, tj. o vztah mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů, žalobce není ve smyslu čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě znovu

trestán za totéž jednání, za které byl již potrestán dříve. Pozbytím řidičského oprávnění je trestáno opakované páchání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a tedy sankcí sui generis za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku a nejedná se tak o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih podle čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě.“

Ani tento žalobní bod tedy soud neshledal důvodným.

5) Neuvedení zaznamenání bodů v napadeném rozhodnutí

Žalobce uvádí, že mu bylo přidáno 7 bodů, a to na základě rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, ze dne 4. 11. 2015, čj. 2/OD-PŘEST/775/14-MJ. V textu uvedeného rozhodnutí není přidání bodů uvedeno, a to ani v části odůvodnění a poučení. Přidání bodů je v tomto případě sankce. § 11 odst. 1 přestupkového zákona taxativně vyjmenovává druhy sankcí. Přidání bodů je třeba podřadit pod napomenutí podle písm. a) § 11 odst. 1. Účelem napomenutí je prevence a upozornění, že při opakovaném chování dojde k trestu. Účel bodového hodnocení je stejný, snaží se odradit od chování upozorněním, že může nastat trest ztráty řidičského oprávnění. Je zcela neoprávněné, aby orgán veřejné moci uložil sankci a neuvedl ji v rozhodnutí.

Soud předně konstatuje, že výše uvedená námitka by měla být především uplatněna v odvolání proti předmětnému rozhodnutí o přestupku, případně v žalobě proti rozhodnutí o odvolání. Pro účely tohoto řízení není rozhodné, zda bylo rozhodnutí o přestupku ve všech ohledech zákonné, podstatné je pouze, zda bylo způsobilé být podkladem pro záznam bodů.

Jak již bylo uvedeno výše, v judikatuře Nejvyššího správního soudu sice došlo k určitému vývoji ve vnímání povahy záznamu bodů a soudní praxe jej nyní vnímá jako sankci, nikoliv jako pouhé administrativní opatření, jedná se však o sankci sui generis, ke které dochází automaticky ze zákona o silničním provozu a správním orgánem je tato skutečnost pouze zaznamenána. Záznam bodů není možné podřadit pod pojem napomenutí podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, napomenutí má jinou povahu, jedná se o samostatnou sankci.

K této otázce se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše citovaném usnesení takto: „...zatímco dosažení 12 bodů je řidiči automaticky oznámeno, pro informaci o jednotlivých záznamech bodů a aktuálním bodovém stavu musí řidič vyvinout vlastní iniciativu a podat žádost u příslušného obecního úřadu nebo kontaktního místa veřejné správy. S ohledem na skutečnost, že i jednotlivý záznam bodů do registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy, jeví se de lege ferenda vhodnějším, aby řidiči bylo z úřední povinnosti oznámeno i provedení jednotlivého záznamu.“ Je tedy zřejmé, že Nejvyšší správní soud nevnímá současnou právní úpravu jako ideální, vnímá ji ale jako souladnou s Listinou základních práv a svobod i mezinárodními smlouvami.

V pozdějším rozsudku ze dne 13. prosince 2016, čj. 6 As 163/2016-39 se pak Nejvyšší správní soud vyjádřil tak, že není „nezbytné, aby byl záznam odpovídajícího počtu bodů do registru řidičů ukládán v každém jednotlivém případě výrokem rozhodnutí o přestupku.

Záznam bodů je automatickým následkem odsuzujícího rozhodnutí u přesně určených kategorií přestupků a výše zapsaných bodů je pevně dána, takže zde není prostor pro správní uvážení. Výrok rozhodnutí o záznamu bodů by tak nebyl ničím jiným než opakováním právní úpravy bez výrazného přínosu pro ochranu subjektivních práv adresáta rozhodnutí, kromě varovného účinku“.

Obdobně se k této otázce postavil i Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku ze dne 29. 7. 2016, čj. 78 A 12/2016-30. „Žalobci lze přisvědčit, že dle aktuální soudní judikatury, zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55 a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69 (dostupných na www.nssoud.cz), není záznam bodů do registru řidičů již jen pouhým administrativním opatřením, jak dosud konstatovala judikatura Nejvyššího správního soudu, ale „trestem“ ve smyslu Listiny základních práv a svobod či Evropské úmluvy o lidských právech. Na druhou stranu ale Nejvyšší správní soud v uvedených judikaturních závěrech ani nedovozuje, že by se jednalo o trest se všemi jeho právními důsledky. ... Navíc je třeba zmínit, že již jen ze samotné právní úpravy, konkrétně ust. § 123b zákona o silničním provozu, jednoznačně vyplývá, že bodový postih se realizuje záznamem bodů v registru řidičů, přičemž příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností je činěn až ex post, konkrétně poté, co rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nabude právní moci a dojde k jeho doručení obecnímu úřadu orgánem, který sankci za přestupek uložil. Není proto možné vyslovovat případný bodový postih již v rozhodnutí o přestupku, neboť to správnímu orgánu projednávajícímu přestupek nepřísluší – záznam bodů je ze strany dotčeného obecního úřadu obce s rozšířenou působností prováděn automaticky, avšak až následně po skončení řízení o přestupku, nikoliv dříve. Ani fakt, že je tedy bodové hodnocení nutno považovat za „trest“, neznamená, že by mělo být obsaženo již ve výroku rozhodnutí o přestupku.“

Soud shrnuje, že nelze akceptovat žalobní námitku, podle níž je v přestupkovém řízení nezbytné uvádět v rozhodnutí i počet zaznamenaných bodů do registru řidičů, neboť nejde o trest ukládaný správním orgánem, nýbrž o sankci sui generis, která nastává ex lege v souvislosti s pravomocným ukončením řízení o přestupku. Rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, ze dne 4. 11. 2015, čj. 2/OD-PŘEST/775/14-MJ, bylo způsobilé být podkladem pro záznam bodů.

V. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Žalobní body nebyly, až na jeden, shledány důvodnými. Nalezená vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal soud žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán však žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 31. května 2017

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková